

ASMENINĖ INFORMACIJA

Vilhelmas (Vilius) Storosta

📍 Jonaičiai, Šilutės apskritis (Prūsijos karalystė)

SANTRAUKA

Kone visą gyvenimą nugyvenęs Vokietijai priklausiusios Rytų Prūsijos lietuviškoje dalyje, nuo mažens patyriau nuosekliai vykdomą tautinių mažumų asimiliavimo politiką. Kaip sakė Otas von Bismarkas – viena imperija, viena kalba. Matydamas tautos išnykimo, nutautėjimo grėsmę, gyvenimą paskyriau lietuvių tautinės savimonės žadinimui ir ugdymui. Žinoma, pirmiausiai tų, kurie gyveno Mažojoje Lietuvoje. Kad galėčiau plačiau skleisti savo idėjas, teko išmokti ne tik lietuvių ir vokiečių, bet ir anglų, prancūzų bei sanskrito kalbų. Dargi, iš savo tėvo paveldėjau ne tik potraukį mokslams, bet ir džiova. Vadovaudamasis savo sukurtais maitinimosi įpročiais ir sanskrito kalba parašytose knygose rastais pratimais, ją išsigydyčiau, kas buvo visiškai neregėtas dalykas. Likęs gyvas galėjau vadovauti Tilžės lietuvių giedotojų draugijai ir su jais statyti savo parašytas pjeses. Pagal protestantiškų Prūsijos lietuvių papratimą, dramose mėgau vaizduoti stiprias ir savarankiškas moteris. Į pensiją išėjau 1912 m., bet universitetų kvietimu iki 1938 m. atvykdavau dėstyti lietuvių kalbą ir literatūrą.

DARBO PATIRTIS

1953—1985-

Rašytojas ir vertėjas

Kintai, Tilžė, Ragainė, kiti (Mažoji Lietuva, Vokietija)

Rašyti norėjau jau gal nuo tada, kai perskaičiau pirmąsias Šilerio dramas. Pirmuosius kūrinis parašiau besimokydamas vokiečių kalba Ragainėje, bet atradęs „Aušrą“, rašiau tik lietuviškai. Žinomiausi mano veikalai:

- „Mūsų uždavinys“ (1911, 1921)
- „Tautos gyvata“ (1920)
- „Sveikata, jaunumas, grožė“ (1928)
- „Sąmonė (sąmoningumas ir nesąmoningumas). Žvilgsniai į gyvenimo esmę“ (1940)

Mokėdamas anglų, vokiečių, prancūzų ir sanskrito kalbas, verčiau ir rašiau ne tik lietuvių tautos žmonėms. Esu išleidęs šias knygeles:

- „Lietuva praeityje ir dabar“ (vokiškai 1916 m., prancūziškai 1916 m., lenkiškai 1919 m., rusiškai 1920 m.)
  - „Vokiečių-lietuvių žodžių rinkinys“ (1916)
  - „Septyni šimtmečiai vokiečių ir lietuvių santykių“ (vokiškai 1932 m., lietuviškai 2001 m.)
- „Bhagavadgita“ (1947 m. lietuviškai, išverčiau iš sanskrito kalbos)

1912—1938- **Kviestinis dėstytojas**

Rytų seminarija prie Berlyno universiteto, Telšių gimnazijoje, mokytojų kursai Palangoje (Lietuva, Vokietija)

Nuo 1912 m. atsidėjau kultūrinei veiklai, bet mokymo įstaigoms pakvietus, atvykdavau dėstyti lietuvių kalbą ir literatūrą.

1899—1935- **Vadovas, dramaturgas, režisierius**

Tilžės lietuvių giedotojų draugija, Tilžė (Mažoji Lietuva)

Įsteigiau draugiją, norėdamas giesmėmis, dainomis, ir visokiais ypačiai dramatiškais vaidinimais meilę

Į lietuvių kalbą ir tautą žadinti ir tuomi lietuvių kilmę į garbę iškelti. Neradau to meto lietuvių dramaturgijoje veikalų, kurie ugdytų ir taurintų atgimstančios tautos dvasią, pats ėmiausi rašyti ir režisuoti. Taip sukūriau per keturiasdešimt dramų. Teatro scenoje vaidavau vidinį, dvasinį žmogaus gyvenimą, moralinio tobulėjimo vyksmą. Mėgau kurti stiprių ir savarankiškų moterų paveikslus, kurie atskleidžia moterų stiprybę. Keletas mano kurtų dramų:

- „Probočių šešėliai“ (1908)
- „Amžinoji ugnis“ (1913)
- „Pasaulio gaisras“ (1928)

1912—1925- Leidėjas, redaktorius

„Darbymetis“ (Leidynys buvo leidžiamas nereguliariai, knygelėmis), Tilžė (Mažoji Lietuva)

Rašiau straipsnius ir dalinausi savo išvalgomis.

Kaip redaktorius, organizavau visų talkininkaujančių autorių darbą. Kartu su komanda:

- Nagrinėjome Europos tautų santykius, Lietuvos nepriklausomybės reikšmę.
- Gilinomės į lietuvių tautos likimą, svarstėme rašytojo ir tautos sąryšį.
- Akcentavome žmogaus pažinimo svarbą, žmogaus sielos, kultūros reikšmę tautos egzistencijai.
- Informavome apie Lietuvos ir Klaipėdos krašto įvykius.

Nagrinėjome lietuvių rašytojų kūrybą.

1911—1915- Leidėjas, redaktorius

„Jaunimas“ (paskutiniaisiais leidimo metais pervadintas į „Naujovę“), Tilžė (Mažoji Lietuva)

Mano ir Martos Augustos Raišukytės dėka, leidynys moderniai nušviesdavo apie lietuviškųjų draugijų veiklą. Jame buvo spausdinami poezijos ir prozos kūrinėliai, užsienio rašytojų kūriniai, lietuvių dailininkų piešiniai.

- Rašiau apie lietuvių padėtį Prūsijoje.
- Gilinausi į jaunimo dvasinio gyvenimo dalykus.

Svarsčiau asmenybės ugdymo klausimus.

1905—1909- Autorius, redaktorius

„Šaltinis“ (leidynys pasirodydavo kartą per du mėnesius), Tilžė (Mažoji Lietuva)

Rašiau ir organizavau leidinį, skirtą gilesniam gyvenimo pažinimui. Straipsniuose svarsčiau žmogaus paskirties, gyvenimo prasmės, tikėjimo ir kt. klausimus.

1982—1912- Dėstytojas

Tilžės devynklasė berniukų mokykla, Tilžė (Mažoji Lietuva)

Dėsciau vokiečių, anglų, prancūzų, lietuvių kalbas, geografiją, istoriją, kūno kultūrą.

1888—1892- Mokytojas

Kintų pradžios mokykla, Kintai (Lietuva (Klaipėdos kraštas))

- Mokiau lietuvių ir vokiečių kalbą, geografijos, istorijos ir kūno kultūros.
- Išlaikiau aukštesnės kvalifikacijos mokytojo egzaminus.

Kintuose pažabojau džiovą, tais laikais nepagydomą ligą, kuri nusinešė daug jaunų gyvybių, – tapau vegetaru, išmokau rūpintis sielos ir kūno sveikata. Iš tos patirties parašiau pagrindus knygai „Sveikata, jaunumas, grožė“ (1928).

1896—1919- Aukštasis humanitarinis išsilavinimas

Įvairūs Vokietijos universitetai: Greifsvaldo (1896–1898 m.), Halės (1899 m.) Leipcigo (1900–1902 m.), Berlyno (1913–1919 m.), įvairūs (Vokietija)

Siekdamas tapti rašytoju, norėjau žvilgsnį į gyvenimą gilinti, dvasinį regratį plėsti ir susipažinti su galutinėmis įvairiausių mokslų žiniomis. Naudojaisi liaudies mokytojams suteikta galimybe per atostogas laisvo klausytojo teisėmis studijuoti Vokietijos universitetuose. Ten studijavau filosofiją, literatūrą, meną, sociologiją, gamtos mokslus, teisę, mokiausi senosios sanskrito kalbos.

1885—1888- Aukštasis pedagoginis išsilavinimas

Ragainės mokytojų seminarija, Ragainė (Mažoji Lietuva)

Mokiausi, kaip perduoti žinias kitiems. Studijų metu parašiau ir pirmuosius savo kūrinis vokiškai. Dar besimokant į rankas pakliuvo daktaro Basanavičiaus „Aušra“ ir nuo tada apsisprendžiau rašyti tik lietuviškai.

ASMENINIAI GEBĖJIMAI

Gimtoji kalba Lietuvių (Prūsų krašto tarmė)

Užsienio kalbos

	SUPRATIMAS		KALBĖJIMAS		RAŠYMAS
	Klausymas	Skaitymas	Bendravimas žodžiu	Informacijos pateikimas žodžiu	
vokiečių	C2	C2	C2	C2	C2
anglų	C1	C2	C1	C1	B2
prancūzų	C1	C2	C1	C1	B2
sanskrito	A1	B2	A2	B1	B2

Lygmenys: A1 ir A2: pradedantis vartotojas - B1 ir B2: pažengęs vartotojas - C1 ir C2: įgudęs vartotojas
Bendrieji Europos kalbų metmenys - Įsivertinimo lentelė

Bendravimo gebėjimai

Garsėju ramiu elgesiu, dar vadinamu „gandiška elgsena“, kuris padeda nuslopinti agresiją ir padeda rasti ryšį su kitais, susikalbėti.

Esu dirbęs ne vieno laikraščio redakcijoje. Tai liudija mano gebėjimą dirbti komandoje.

Ilgus metus įvairiuose darbuose išlavinti iškalbos gebėjimai pagelbėjo Europos tautinių mažumų kongrese ginant Prūsijos lietuvių ir Vilniaus krašto lietuvių interesus. Didžiausias laimėjimas – gautas leidimas steigti privačias lietuviškas mokyklas.

Organizaciniai ir vadovavimo gebėjimai

Turiu nemažai įvairių renginių ir draugijų veiklos organizavo patirties, taip pat vadovavau šioms organizacijoms.

Nuo 1895 m. dirigavau kultūros draugijos „Birutė“ chorui.

Rengiau dainų šventes, vaidinimus, populiarinau lietuvių liaudies dainas.

Buvau veiklus Rytų Prūsijos lietuvių ir Klaipėdos krašto draugijų bei organizacijų narys.

1931 m. tapau įkurtos Prūsų lietuvių draugijų tarybos pirmininkas.